

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Iulie v. 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lunii, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Libertate de presă.

(p). E cu totul de prisos a mai
vorbi de „libertate de presă” într-o țară
în care nu există libertate de presă, cum
bună-oră nu există ea la noi. Dar
tema e actuală. De săptămâni se discută
asupra ei în parlamentul unguresc, și
astfel datorită suntem a ne ocupa și noi
din când în când cu acest prim și cel
mai cardinal postulat al tuturor libertă-
ților din statele constituționale.Am spus-o mai de multe-ori, că
oposiția din dieta maghiară a aflat că
într'un paragraf (16) al proiectului de
lege „despre introducerea noii proceduri
penale în Ungaria” — care dispune că
vătămările de onoare și calumniile, co-
mise prin presă la adresa persoanelor
private, se nu se judecă, ca până
acum, la curțile cu jurați, ci la tribunalele
regesti, — s'ar cuprinde un ascuns atentat
asupra libertății de presă, căci prin
aceasta presa se împedecă în activitatea
ei salutară.Pe acest motiv se duce de patru
săptămâni luptă înverșunată în parlament
contra proiectului de lege prezentat de
guvern. Se rostesc multe vorbiri, mai
mult ori mai puțin magistrale, mai scurte
și mai chilometrice, toate însă pe aceeași
coardă pe care vor merge — probabil —
și celelalte multe următoare, pe coarda:
vătămării libertății de presă.De patru săptămâni opoziția face
dar' formală obstrucție în dietă, și pe
semne va mai face, multe săptămâni,
poate chiar luni. Și pentru-ce? Pentru
un fel de *lana caprina*, pentru libertatea
de presă care nu există.Cât va dura obstrucția, azi încă nu
se poate ști.Nu se poate ști nici aceea, care îi
va fi rezultatul, — primirea ori respin-
gerea paragrafului cu pricina?Speranță de isbândă au ambele părți
litigante: opoziția și guvernul. Opoziția
se încrede în gura bună și vorbărească a
deputaților care o compun, guvernul în
marea majoritate care votează la co-
mandă.Un lucru se știe însă de pe acum,
și noi îl vedem destul de clar, anume:
că pentru libertatea de presă de azi din
Ungaria, aceasta e o împingurare de tot
irrelevantă.Se primește paragraful?
Libertatea de presă din Ungaria nu
e cu nimic mai restrânsă ca azi!Cercul de liberă activitate a presei
nu s'a lărgit cu nimic.E păcat dar' a face atâta risipă de
vorbe și pradă în banii țării pentru un
lucru atât de mic și neînsemnat.Nu prin aceea se restrâng liberta-
tea de presă în țară, că unele delict
de presă se iau din mână unui for ju-
decătoresc și se depun în mâinile altui for
judecătoresc, ci ea s'a restrâns deja, s'a
sugrumat și nimicit, când presa a fost
condamnată a se justifica în genere în
aintea forurilor judecătorești, numească-se
ele curți cu jurați sau tribunale regesti,
pentru ideile reprezentate și lăpăte de ea.În momentul în care libertatea de
presă a fost îngropată cu paragraful codu-
lui penal, aspri și elastici, ear' în com-
poziția lor atât de măiestriți, încât guver-
nele ungurești îi pot învârti cum ele vreau,
îi pot interpreta cum lor le place: libe-
rtatea de presă a fost dusă la groapă în
Ungaria, și ea a fost înmormântată chiar
cu concursul acelei opoziții din dieta ma-
ghiară, care azi face gură pentru acel ne-
însemnat lucru, că oare *reposei* să-i-se
pună pe mormânt cruce de lemn ori de
piatră, ori poate chiar numai un semn
interconfesional, — se nu-i zicem *jido-
vesc*, — fără chipul crucii?Nu fac deci bine patrioții, că se
ceartă pe banii țării, pentru un lucru
care nu există. Libertate de presă nu
avem, cum nu avem țară liberă și nu
avem guverne liberale. Cine folosește
aceste noțiuni, le folosește pe nedrept. Co-
mite un mare abuz.Presa, într-o țară liberă și cu ade-
vărat constituțională, are să fie cu totul
liberă, nelegată la mâni, ca neconturbată
să-și poată împlini frumoasa misiune ce
o are ca mare putere în stat, misiunea
de a supraveghea și controla pe toate ce-
lelalte puteri.Căci cea mai mare putere în stat e
publicistica, presa. Ea nu se protește,
ca guvernele, pe baionetele gendarmilor,
pe puștile armatei: ci pe sfințenia ideilor
propagate de ea. Ea luptă cu cuvântul!
Și când o idee, care vibrează prin creierii
miilor de oameni, fără a putea lua în ca-
petele singuratică o formă hotărâtă, vine
înbrăcată din partea presei în vestiment
lorbei înțelese de toți, și vine astfel
prezentată publicului care o înțelege: miile
de oameni exclamă deodată, ca dintr'un
glas: *asa cuget și asa simțesc eu!*Un cuvânt al presei, rostit la timp
potrivit, face mai mult ca o sută de tu-
nuri, sau o mie de puști.Gloanțele puștilor trec prin inimi,
dar' produc durere și scârbă. Cuvântul
presei asemenea trece prin inimi, dar'
produce mângâiere, însuflețire, curaj și
abnegațiune!Cuvântul adevărului prinde dar' mai
bine ca glonțul și sabia. Și pentru-că
prinde mai bine, guvernele *pseudo-libe-
rale* din Ungaria s'au grăbit să pună
pumnul în gura acelora cari îl propagă,
dându-i pe mâna procurorilor nesățioși
în căutarea și aflarea diferitelor delict
de presă, contra unității de stat, contra
naționalității maghiare, contra legilor exi-
stente, contra a tot despre ce guvernelor
ungurești nu le place să vorbească presa
independentă, pentru-că le demaschează
și le vestejește purtarea, dându-i pe mâna
unor foruri judecătorești, compuse din oar-
menii lor, cari cunosc numai limba lor,
cari nu judecă decât după inima lor,
plină de deșmănie și de dor de răsu-
nare.Ei bine; atunci când s'a comis pe
fața acest atentat asupra libertății de
presă din Ungaria: unde era opoziția
dietet maghiare, azi atât de înduioșată
și îngrijată? Unde era contele Apponyi
cu celebra sa oratorie, și unde erau
apărătorii libertăților din 48?Acolo erau ei toți și atunci, la lo-
cul lor, în parlament. Acolo se afla în-
treaga opoziție și atunci, dar' atunci
aplauda și ea și lauda *energicele* măsuriluate din partea guvernelor liberale contra
presei *naționalistice*, pentru-că atunci era
vorba numai de noi!Pentru noi, Nemaghiarii din țară,
putea dar' să fie sugrumată libertatea de
presă, fără nici un suspin de durere eșit
din pepturile opoziției din dieta maghiară,
ear' azi, când restrângerea libertății de
presă se extinde în foarte mică măsură
și asupra Maghiarilor, pentru-că numai
presa lor are obiceiul de a ataca
„onoarea privată”: simțul de *născuți
apărători ai libertăților ungurești* s'a
revoltat în ei, și fac obstrucție pentru
de a împedea votarea unui paragraf
care numai pe ei îi privește!Dar' e muncă zadarnică. Nu învie
mormii! vorba poetului nostru.Libertatea de presă e îngropată în
Ungaria; și respingerea eventuală și foarte
problematică a §-ului 16 din proiectul de
lege asupra căruia se face atâta gălgăie
în parlament, și se aruncă în vânt atâta
grămadă de bani, nu o mai învie la
vieață nouă.Cine a îngropat-o cu de-a sila, nu
are dreptul să se bocească, ci caute să-i
mănânce pomana — liniștit.

Sibiu, 29 Iunie n.

Cap plecat și govinism. Cât de
puțin sunt băgate în seamă din partea govi-
niștilor maghiari dorințele și argumentele chiar
și a unui cap plecat și supus necondiționat,
când e vorba de vre-un favor cât de mic pen-
tru naționalități, se vede de nou din cele-ce
a pătât zilele acestea domnul *Gall József*.
Comisiunea de drept public și legislațiune
a casei magnaților a dezbătut în 26 l. c. pro-
iectul de lege despre *curțile cu jurați*. Re-
ferent a fost domnul *Gall József*. D-na
recomandă spre primire proiectul, cu observa-
rea, că după *părerea sa* ar trebui să se pre-
tindă, ca în ținuturile locuite de naționalități,
jurații să priceapă afară de limba statului și
limba naționalității din acel ținut.La aceasta goviniiștii prezenți s'au bér-
zoiat și s'au grăbit a declara dlui *Gall*, că
acum e vorba de proiect în general; și-și
spună deci părerea la dezbaterile speciale.
Astfel s'a trecut peste „părerea” dlui *Gall* și
proiectul a fost primit în general.La dezbaterile speciale s'a întâmplat ace-
laș lucru. Dl *Gall* și-a repetat propunerea
la §. 4, declarând, că dispoziția exprimată în
propunere „ar țină-o de foarte liniștitoare pen-
tru Români”.Ministrul *Erdelyi* zice, că e contra pro-
punerii, căci pe lângă alte greutăți ar trebui
să se țasă în mod taxativ limbile, ce se vor-
besc în ținuturile curților cu jurați și că
praxa de 30 de ani dovedește, că nu se va
îvi nici o greutate în privința aceasta și fără
de a cunoște jurații limba acasaților (!)În acest sens vorbesc mai mulți și în
fine se primește proiectul neschimbat.Aceasta e fabula, ear' morala! Cap-
ul plecat și slugarnic e suferit de goviniiști
în mijlocul lor și lădat, până le face ser-
vicii, dar' încolo n'are omenie, „părerea” lui,
fie cât de modestă, nu e băgată în seamă!**Congresul bisericii sârbești.** Acum
e cunoscut rezultatul alegerilor pentru con-
gresul sârbesc, afară de 4 cercuri. S'au ales
75 de deputați, dintre cari 56 se țin de o o-
șiția unită, 12 sânt guvernamentali, 3 afară
de partid, ear' din 4 cercuri încă nu e cu-
noscut rezultatul. De aci reiese, că o oșiția
unită (radicali cu liberali) au majoritate co-
vârșitoare.Foile maghiare sânt foarte necăjite de
acest rezultat, învinovățind guvernul biseri-
cesc, că n'a desvolat nici o activitate la ale-
gere, pe când opoziția a făcut „agitatie pă-
timașă”. Totodată asigură, că „cercurile sâr-
bești patriotice” sânt în curat cu aceea, că
alegerile au fost o muncă de geab, de oare-ce
în congres sânt în majoritate elemente, cu
cari nu se poate sta de vorbă calm și serios.
Astfel comisarul *Fedor Nicoloi* nu va ave
altceva de făcut, decât să disolve congresul.

E mare supărare în Israel!

M. Sa Monarchul

și
Crisa din Austria.Un amic din Viena al revistei „*Liga
Română*”, bărbat care este în continuu
contact cu înaltele cercuri politice de
acolo, trimite revistei numite o impor-
tantă scrisoare asupra situației politice
din Austria, pe care o reproducem în-
treagă:

Viena, 17 Iunie n.

Ce vrea Badenii? — Intențiunile Îm-
păratului. — Succesorul de tron. —
Curtea și Maghiarii.În zilele din urmă avui privilegiul unei
convorbiri cu o celebră personalitate politică,
de aici. Pozițiunea socială deosebită pe care
o ocupă această personalitate în cercurile ari-
stocratice înalte ale Austriei este o garanție
despre autenticitatea stărilor ce am aflat.
Vă relatez deci aceste știri — întocmai așa
cum mi-s'au făcut.Văzând avansurile pe cari le-a făcut
contele Badenii Cehilor, precum și încrederea
absolută a Împăratului pentru el, cercurile
politice presupuneau, că ministrul-president
urmărește realizarea unui plan concret și bine
lămurit. Presupunerea aceasta e lipsită de
ori-ce temei, pentru-că de fapt contele Badenii
se găsește în o extremă încurcătură: el însuși
nu știe ce vrea, sau mai bine zis: nu știe ce
se vrea. Dovada, că el n'a avut și nu are
nici o idee cum să iasă din impasul în care
se găsește și guvernul și constituția, rezultă
din faptul, că contele Badenii și-a făcut până
acum o sumedenie de planuri, unul mai absurd și
mai aventurier decât altul (*von der aben-
teuerlichsten Art*).Din toată atitudinea sa, față de intimii
sei, rezultă cu siguranță o singură dorință a
lui: să mențină cu chiu cu vai situația con-
stituțională actuală până ce va trece iubiul
Împăratului (Decembrie 1898). La o lovitură
de Stat, sau la vre-o altă acțiune politică mar-
cantă contele Badenii nici nu se gândește,
pentru-că Împăratul vrea liniștea cu ori-ce preț,
nu vrea să știe nimic despre schimbări mari
și radicale, ci mai curând face nouă conce-
siuni chiar pretențiilor maghiare extreme,
decât să admită perturbațiuni în actuala stare
de lucruri.În curând vor fi cinci-zeci de ani de când
Francisc Iosif a urcat Tronul habsburgic.
Puțini monarhi au avut să înfrunte dificultăți
și chiar adevărate furtuni politice mai sdrun-
citoare, decât Împăratul Francisc Iosif I. chiar
dela începutul domniei sale.Nu e deci de mirat, că Împăratul se
simte foarte obosit. Această oboseală explică
dorința lui fermă de a menține în Austro-
Ungaria *status quo*, — de a nu admite nici un
fel de schimbare serioasă de sistem.Împăratul vrea ca iubiul seu de cinci
zeci de ani de domnie să fie sârbat în liniște
în amândouă jumătățile imperiului și să con-
stitue astfel un fel de încoronare finală a gu-
vernării sale.După vîrăbările jubilar, Împăratul e ho-
tărit să abdică de tron și să-și petreacă restul
zilelor în pace și liniște departe de furtunile
politice, ce se prevestesc în împărăția sa.Bala gravă de piept de care suferă
Archiducele Francis: Ferdinand d'Este, mo-
ștenitorul presuntiv al Coroanei de Habsburg,
a făcut să se creeze timp îndelungat în pu-
bliul cel mar, că nu el, ci Archiducele Oton
ar fi desemnat să urc azi mîne Tronul Au-
stro-Ungariei. Dar' din fericire pentru el,
Archiducele Fr. Ferdinand d'Este e aproape
pe deplin restabilit și astfel tot el, și nu Ar-
chiducele Oton, va avea să ia succesiunea Îm-
păratului Francisc Iosif.De vre-o căva ani în cercurile Curții
dela Viena domnește o oare-care animosită
față de Maghiari. Mai ales dela inaugurarea
așa numitei politici bisericești în Ungaria. Cei
mai mulți membrii ai Casei domnitoare sânt
foarte rău impresionați de radicalismul și go-
vinismul Maghiarilor.Împăratul, care a jurat pe constituția
maghiară, e un catolic evlavios și nu a înțe-
les și nu înțelege a interveni în contra neur-
pațiilor maghiare, pentru-că o asemenea in-
tervenție, dat fiind spiritul revoluționar al Ma-ghiarilor, ar trebui să ia în curând proporți-
uni mari și nu s'ar putea opri nici în fața
Dualismului.Astfel dintre toți membrii Dinastiei de
Habsburg, Împăratul Francisc Iosif I. a ținut
și ține cu mai multă tărie să menajeze sus-
ceptibilitățile Maghiarilor.Cum se va desemna însă situația după
abdicarea Împăratului? Aceasta e taina vii-
torului.Cu toate acestea e probabil, că viitorul
monarch va avea să țină mai multă seamă
de revendicațiunile naționalităților din Austria
și Ungaria. Mai ales, că aceste revendica-
țiuni devin din ce în ce mai impetuoase, și e
imposibil a le mai opune de aci înainte o re-
sistență îndelungată.Dar' deocamdată nu poate fi vorba decât
de o pacifică sărbătoare la jubileului de cinci zeci
de ani de domnie....

Conferența dela Cluj.

Adresa Sibienilor.

Români greco-catolici din Sibiu au adresat con-
ferenței din Cluj, următoarea adresă:

Mărita Conferență!

Împedecați de a ne prezenta și noi, cum
am fi dorit, la această mărită conferență, tri-
mitem salutul nostru frățesc, celor ce n'au
pregetat a alerga din depărtări întru apără-
rea bisericii noastre amenințate.Între împingurările critice de astăzi toți
Românii cu interes pentru cauzele de obște
și toți fii credincioși ai bisericii noastre pri-
vesc cu încordare la conferența de azi și aște-
aptă cu nerăbdare hotărârile și enunțatiu-
nile ei.Sîntem convinși, că mărita conferență,
simțind însemnătatea momentului și pîtrunsă
de importanța sa epocală, va fi la înălțimea
chemării și va lua hotărâri vrednice și bărbă-
tești, după-cum spiritul opiniunii publice le
așteaptă.Biserica noastră unită cu Roma impli-
nește aceluși 200 sute de ani de la existența
sa ca biserică specifică în sinul neamului ro-
mânesc. Cu mândrie reprimim astăzi asupra
istoriei biseculare, de lupte și opere, ce le-a
realizat biserica noastră. Cu pietate ne aducem
aminte de străbunii noștri, cari meditănd
profund asupra marilor interese, și menirii
mai înalte ce le are elementul latin din Ori-
entul Europei, într'un moment de grea încer-
care pentru poporul nostru, s'au hotărît, prin-
tr-o inspirație providențială, ca să accepteze
unirea cu biserica Romei, de care și numele,
și sângele, și limba, și tradițiunea, trecută din
neam, ne lega. Ceea-ce li-se cerea strămoșilor
noștri înainte cu 200 de ani, era să facă o
alegere între două lucruri. Era să aleagă
una dintre cele două căi, ce li-s'au deschis,
spre a ușura soarta poporului asupra și a-i
face posibilă ridicarea la o poziție mai vred-
nică de un popor dornic de cultură. Și ei
au ales calea, care se ne readucă la mediul
nostru străbun, din care prin vitregimile vre-
murilor am fost eșit; calea care se ne reîn-
toarcă la leagănul neamului nostru, la isvorul
acelei culturi și civilizațiuni apusene ai cărei
fii au fost primii noștri străbuni pe aceste
plaiuri ale Daciei.Astăzi recunoaștem cu satisfacțiune acel
pas norocos, prin care dacă s'a și produs o
desbinare între frați, totuși am câștigat favo-
ruri de importanță culturală netăgăduită. Re-
deșteptarea conștiinței de origine noastră,
deșteptarea conștiinței de drepturile noastre,
cultivarea sentimentului viu național prin bă-
rbații noștri crescuți în aerul liber al apusului,
desgroparea monumentelor noastre istorice și
cultura literelor române, eată tot atâtea suc-
cese rodite în solul uniunii, ce străbunii au
făcut cu biserica Romei.Dar' pe când cu pietate și satisfacțiune ne
aducem aminte de acestea, nu putem uita mai
ales și multele necazuri și suferințe ce a tre-
buit să suferă biserica noastră și arhiepiscopii ei
d după unire. Independența ei istorică, decă-
zută sub domnia calvinilor, s'a pierdut cu totul
după unire și a ajuns în raport de supunere
față cu biserica de rit latin a Maghiarilor,
sub iurisdicțiunea primatului de Strigon. Aceia
cari prin unirea noastră cu Roma și-au re-
câștigat prăponderanța în Ardeal, Maghiarii
catolici, au lucrat mai târziu cu toate mijloa-

cele, ca să subjughe biserica noastră domniei lor și cu timpul se o contopească de tot în biserica catolică de rit latin din Ungaria. Suferințele cele multe ale arhierilor nostri, cari au fost puși sub controla unui iesuit, relele numeroase ce au urmat din această nedreaptă poziție, sunt cunoscute tuturor și sunt deplânse de atâți bărbați iluștri, ce i-a dat biserica noastră. Mult a trebuit să dureze această nesuferibilă stare, care amenința a frustra toate favorurile uni-rei cu Roma; mult a trebuit să susteie acest tutorat dejositor din partea bisericii ungurești, care voia să contrabalanseze și să nimiccească tot ce spiritul românismului reînviat prin legăturile cu mama Roma, a creat și produs în sinul poporului nostru. În locul acestui spirit de viață datorat, ea căuta să introducă maghiarismul omoritor de naționalitate și obiceiurile orientale ale bisericii noastre.

După lungi suferințe și îndelungate lupte, în sfârșit soarele libertății s'a arătat și independența bisericii noastre a strălucit de nou sub scutul scaunului apostolic din Roma.

Papa Piu al IX-lea înțelegând rostul bisericii noastre și menirea ei, a recunoscut vechile ei drepturi și așezăminte, a admis pretenziunile bisericii noastre de a fi: românească, orientală și independentă și prin bulla *Escelesiam Christi* a scos-o de sub iurisdicțiunea scaunului de Strigon și a constituit-o în provincie bisericească independentă, cu limbă românească, constituindu-i scaun arhiepiscopesc metropolitan de Alba-Iulia și Făgăraș, „al Românilor catolici uniți de rit grecesc”, care să comunice liber și direct cu scaunul apostolic al Romei.

Această constituire a vechii independențe, prin ce s'a împlinit dorința străbunilor cari au făcut unirea, este o temelie neatacabilă și intangibilă. Cu toate acestea orbiți de șovinism și conduși de scopuri străine de biserice, concetățenii nostri și confrăți de credință, o ignorează și vor să o nimiccească. Atunci când ei înșiși luptă pentru neatinare vor să ne facă pe noi carăși atârători. Atunci, când ei luptă pentru autonomie, vor să ne supună pe noi dreptului lor de dispunere, frustrând vechile noastre drepturi autonome, pe cari cu mari jertfe și cu multe lupte ni le-am apărut până azi. Atunci când ei vor să se elibereze de sub o tutelă nedreaptă și neadeamă, — tot ei caută să ne pună pe noi carăși sub tutela lor, amenințând astfel, prin firea lucrului, nu numai independența recunoscută de supremii factori civili și bisericești ai bisericii noastre, ci chiar și existența ei.

Pentru-că biserica noastră numai ca bisericească independentă și românească are rost de a fi și a exista, conform firei și menirii sale, în mijlocul neamului românesc.

Privim cu simpatie luptele pentru neatinare ale bisericii romano-catolice din Ungaria și Ardeal. Privim cu simpatie năsuințele ei spre organizare autonomă și din inimă îi dorim izbândă în această luptă, pe cât de justă, pe atât de legitimă. Dar tot așa de mult ținem noi la independența noastră; tot așa dorim și noi organizarea autonomă a bisericii noastre pe baza firei ei deosebite de cea a bisericii catolice de rit latin.

De aceea trebuie să condamnăm cu toată tăria convingerii noastre toate tendințele ce atentează la aceste comori scumpe ale noastre și se protestăm puternic în contra tuturor actelor faptelor și dispozițiilor, cari ignorează independența canonică, garantată și prin legile statului (articolul de lege XXXIX din 1868) a bisericii noastre, și tind să ne supună de nou unei puteri străine, sub a cărei domnie nelegăla și neîndreptătită destul au suferit străbunii nostri.

Tutelă străină nu ne trebuie. Biserica noastră, conștie de drepturile sale, conștie de menirea sa, vrea să opereze singură, liberă și independentă de ori-ce tutelă, opera ce i-s'a încredințat de Dumnezeu și s. scaun apostolic.

Destul a fost arhierilor nostri să suferă un iesuit în coaste; nu vom să mai suferim și noi sute de atari controlori neîndreptățiți, străini de noi și biserica noastră.

Sântem convinși că în vederea pericolului ce ne amenință, — dacă am face și pe acest teren greșala ce s'a făcut pe terenul politic, intrând în cursa ce ni-se pune — ne vom deștepta cu toții și în unire și bună înțelegere cu episcopatul nostru vom cere și pretinde: independența absolută a metropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș.

Sântem convinși, că veți protesta cu energie și vom protesta cu toții în contra a ori-ce ingerință străină în biserica noastră națională românească și nu vom recunoaște nici odată alt superior în biserica noastră, afară de metropolitul nostru, decât pe sfântul scaun apostolic din Roma.

Sântem convinși, că vom lupta până la extrem pentru așezămintele noastre, pentru ritul nostru oriental românesc, pentru disciplina și pentru tradițiunile noastre, căci doar

spre întărirea acestora în biserica noastră salarisează metropolitul Șuluțiu din fundațiunea sa un profesor:

„Qui in seminario archidieceano, clero juniori purum ecclesiae orientalis catholicae antephotianae, vel quam ecclesia orientalis, ante concilium Florentinum — in quo ritus et disciplina eius et pactis assecurata fuit — tenuit et patres nostri etiam post initam S. Unionem inviolabiliter custodierunt, jus canonicum et disciplinam ex professo tradituros est.”

De aceea noi credem și așteptăm ca conferența întrunită, cu încredere în dreptate cauzei ce reprezintă, să deie puternică expresiune vederilor poporului nostru credincios și să apeleze la toți factorii competenți ca să susțină și validiteze drepturile imprescriptibile ale bisericii noastre.

În special să roage pe toți arhierii provinciei noastre metropolitane, ca rămânând departe de toate mișcările bisericii romano-catolice și cu deosebire de congresul așa numit „reginolar” din Budapesta, să stăruiească pentru a organiza și a pune în lucrare autonomia independentă a bisericii noastre.

Dumnezeul părinților noștri se lumineze sfaturile voastre, să binecuvânteze hotărârile ce veți lua și să scutească biserica sa amenințată.

Sibiu, 28 Iunie n. 1897.

Baron Urs.

Dr. Ioan Rațiu.

Iosif Sterca Șuluțiu.

Ioan V. Russu,

paroch-protopop.

Vasile P. de Harșianu,

advocat.

Iuliu Bardosy,

Dr. Octavian Russu,

advocat.

Dr. Cornel Diaconovich.

Dr. Elie Dăianu,

redactor.

Coriolan Meseșanu.

De prin Bihor.

Res Bichorienses.

Oradea-mare, Iunie 1897.

Bătrânii. — Episcopul. — Contingentul din centre și cel dela sate. — Instituțiile culturale și generația viitorului. — O pătură superpusă.

— Naționalism bihorenesc. —

Sânt în Bihor două centre românești, Oradea și Beiușul — nu înțeleg, că orașele ar fi curat românești, ci numai că și într'un loc și în altul e un anumit număr de inteligenți români. Ar fi dar, că aici sânt adunate celea mai multe forțe pentru o luptă de deșteptare, cei mai mulți bărbați, cari au și puterea și starea de a face ceva și au și mintea de a ghici, că ce anume trebuie să se facă. Și de nu am fi noi vrăjii cum sântem, ar fi ca de aici să se conducă o operă de regenerare.

Și sânt și Românii din Bihor creștini ca alții și au preoți prin satele lor și învățători, sânt așa dar prin sate respirați și oameni cu carte și cu pricepere de ce e bine și ce e rău pentru popor și de nu am fi noi vrăjii, cum sântem, ar fi, ca cei dela sate să aibă legătură permanentă cu cei din centre și ca lupta pornită și alimentată din centre să aibă neobosiți campioni cu cei dela sate, din popor.

Dar! la noi parcă e o făcătură. La noi nu e ca în alte locuri.

Stăm rău și vedem cu ochi cum ne prăpădim și nici habar n'avem!

„Preot român a fi, ce înseamnă alta decât în luptă a peri” — a fost vorba unui preot român din Oradea-mare, și se nu o mai știe astăzi preoții acestui colț românesc? Acest ținut are preoți, are cărturari egiți din opincă, cari ai crede ca să doarească îndreptarea relelor porului și să lucreze într'acolo.

Și totuși pare că nu-i are.

Că mă ocup earăși de bătrâni? Apoi da. Nu o fac însă din plăcerea de a descrie faptele și caracterele par excellente bihorenești, nici numai din un simplu caprit, — o fac pentru-că de o vorbă de o lucrare în stil mare, bătrânii au să pornească; ei au să o conducă.

Tinerii încă pot să facă ceva puțin, într'u binele național și pot și femeile; dar cât e de restrânsă sfera de activitate și a tinerilor și a femeilor; și ce teren vast li-să deschide bătrânilor!

Și apoi întreg acel capital și material și moral, ce se recere pentru o lucrare într'u adevăr efectiv, nu bătrânii îl au oare în cea mai mare măsură?

Și chiar starea lor socială trecută peste perioada espasă funcționaliilor în alta stabilă, e

o garanță, că opera începută odată de ei ar fi condusă și pentru mai departe în aceeași ordine de idei.

Să înțelegă că ne privește în primul plan împregiurarea, dacă bătrânii sânt gata și harnici de-a porni o lucrare ori de nu sânt.

Am încercat în rîndul trecut să dăm o icoană generală. Ținînd să corăspundă adevărului icoana nu a putut să se prezinte în colorii luminoase. Am strecurat totuși între nedeslășitele umbre o slabă zare de lumină. Acum căte ceva mai în detaliu.

Avem în Bihor un episcop. Poziția ce o au astăzi față de națiune arhieriei nostri și ținuta lor în această poziție ar merita un deosebit studiu. Ar trebui să vină cineva cu mai multă și aprofundată cunoștință în cauză pentru-că să-l facă, trebuie însă totuși, ca să am și eu un cuvânt la acest loc.

Când nu ar fi așa cum e, când arhieriei nostri nu ar fi atât de întăriți în credința că au ajuns în ale lor înalte scaune cu voia guvernului dela Pesta și că tot cu voia acelaia să poată ca azi mîne să le părăsească cum le-au aflat, și când ai nostri arhieriei nu s'ar feri azi de tot ce e național, pretextând atîta preocupată față de biserice; ear' când vre-un arhieriu s'ar nimeri să fie mai cu inima la loc și cu gânduri sănătoase și pentru neam de bine voitoare, de nu ar fi încungiuat de ai confesionalismului orbi strigoi — orbi le zic, pentru-că ei strigă: Antău credința, apoi poporul și nu țin seamă, că lipsind poporul cui îi mai rămâne credința — și când s'ar putea ca lucrul pornit cu spriginul unui arhieriu de o confesiune să fie primit cu încredere și de cealaltă confesiune nu ar fi oare înălțător să avem în curțile episcopoești adevărate centre de viață românească, locuri de întâlnire a tot ce e bun și verde între români, așa cum se arătasă să fie la Oradea-mare sub S. Vulcan, care împreună cu Țichindeal și cu soții lui din Arad străduiau într'u înălțarea românismului?

Când ar fi altcum și nu cum e, cât bine nu s'ar putea astfel face? Episcopul Pavel dă atîtea sute de mii. El își dă totul din inimă curată și cu nobile gânduri. Dar' când în curtea sa s'ar tîntăni tot ce avem noi mai bun și verde și s'ar delătura elementele prea greoaie pentru ori-ce mișcare, cât bine nu ne-ar putea isvorî de aici? Să nu fie această ca o iluzie la suita foarte restrînsă a episcopului, care a fost schimbată chiar nu de mult și încă înspre bine!

(Va urma).

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Banderiști de Făgăraș.

Făgăraș, 24 Iunie n.

Orgiile millenare de tristă aducere aminte, au pus și pe capul nostru o specie nouă de oameni, porecliți „banderiști”, îmbrăcați și hrăniți din sudoarea bieteii nații. S'au cheltuit pe ei 4000 fl., dar' ispravă n'au făcut nici de o groșită de lemn. Știm cu toții, că tocmă de acolo au lipsit, unde aveau și d-lor loc, dela defilare. Dar' oameni invențioși cum sînt și-au gândit: dacă n'am fost în faptă, să fim măcar pe hîrtie. S'au hotărît deci să se fotografieze și se trimită fotografia la muzeul național, ca document istoric și ei au fost acolo. Pe ale cui spese încă nu se știe; posibil că mîne poimîne vom vedea în bugetul comitatului poziția: atîția zloți pentru eternisarea vestitului banderiu din țeara lui *Dumner kerl von.....* pst! destul atât. Îmbrăcați cu hainele strălucioase ale comitatului, în toate colorile curcubeului, se adună într'o zi de sîrbătoare toată ceata banderistă în curtea comitatului. Erau toți, numai caii lipseau, și apoi banderist fără cal, ca și tuca pe uscat. Argații s'ar în toate părțile și vin cu doi telegari dela vestitul fiaker Grünfeld, din capul orașului, cari vară foc și pară din vîrfuri — coadele, animale de altfel atât de blînde, încât abia se țin pe picioare, și dacă nu vrei să ajungi unde pleci, cel mai bun mijloc e să iai trăsura lui Vaterleben dela Natzi.

Banderiști era 5, cai numai 2. Deci încă 2 din herghelia vecinului din dosul casei fiakerului, asemenea animale foarte modeste. Al cincilea animal nu se găsea. Se socotese mult și unanim decid, că ar mai fi lipsă de o espă pentru fișogăbirul Jóska dela Arpaș. Abia s'a putut îndupleca căpitanul X, a le împrumuta eapa sa frumoasă, un animal de o deosebită cultură și bună creștere socială. Este condus în societatea de mai sus. Sermana era desperată în ce societate a ajuns, și își arăta nemulțumirea prin mișcări fine dar' violente. Se începe fotografiarea. La fiecare picior al cailor s'a bătut pârș de fier în pămînt, (ce vor fi rîla caili lui Grünfeld?), li-s'au legat picioarele cu drot de pârșe și apoi unul de altul; ear' epre mai marea siguranță a

banderiștilor, peste ochi li-s'a aplicat câte un „Schönheits-Flaster”; totdeodată li-s'a aplicat câte un drot lung și la vîrfuri coadei, care apoi s'a întărit de pomii din curtea comitatului. Astfel asigurați și pe lângă asistența înarmată a pandurilor, cu ajutorul unei scare, după multă trudă și osteneală s'ermanii banderiștii să vîd pe spatele indulgențelor cari ca tot atîția Alexandri cei mari pe Ducipali, foarte agitați și cam palizi la fețe. Era un moment groaznic. Bucuria și frica se luptau înfricoșat: când frică mai multă, când bucurie mai puțină. La fală (goală) nici mai gîndeau.

Mașina infernală se deschide și eroii noștri rămîn în ea dimpreună cu nobilele animale. Jóska eșise foarte diform. Deci să se fotografieze el separat. Și i-a succed de minune!

Când era lucru pe gata, Lidia, urîndu-i-se de-a mai purta pe gingașele spate o masă așa diformă, își face vînt cătră casă, cu firma hotărîre, de a ruga pe stăpînul seu, să se îndure a o elibera de o sarcină atât de neplăcută.

Ca animal cu creștere bună însă, mergea numai în pas nobil, elegant. Ia, dar' bietul Jóska, porodită din cavaleriasca viață, o afeclise, vîzînd, că Lidia îl duce. Mai „galbin ca faclia de galbină ceară”, striga desperat, în ton foarte rugător: „Lidia dragă, Lidia scumpă, Lidia te rog, frumoasă Lidia, stai, nu fă comedii cu mine, zău că-mi vine rău; m'apucă ametea, stăi Lidia, că zău cad!” Dar' Lidia nici nu voia să-l audă. Astfel au ajuns până lângă bărbierul Biró. Aci deodată ploșe! În noroiu cât e de lat, banderistul Jóska, lăsându-și întreaga fotografie în mijlocul drumului, foarte bine succedă. Lidia, mirându-se și ea, cum a putut perde mătăhala, se întoarce veselă și cu o privire de dispreț își gîndește: „No vezi acolea 'i-e locul!”

La sunetul căderei, băieții din barberia lui Biró, s'ar spăriați afară, gîndind, că a fost poate catremur de pămînt. Când colo, bietul Jóska voinicosul, zăcea ca un broscuț umflat în mijlocul noroiului și striga ca din gura șerpului după ajutor. Era un tablou tragi-comic: Atila toată plină de noroiu, camilafca cu peana de cocostre pescuie într'o baltă, pînteni, cât colo, pantalonii cei roșii plămîniți de sus până jos, ear' cei de desupt căpătaseră o culoare galbină-verde, și fața o putea schimba liniștit cu un african. Cu mare greutate îl transpoartă băieții în bărbierie și-l întreabă îngrijiați: „unde e pericol, la cap?” „Nu răspunde Jóska și arată la partea opusă capului. „Ce ajutor să-ți dăm mai Antău?” întreabă băieții. „Alte haino” zice Jóska.

Și fiindcă în barbieerie până acum articolul acesta nu s'a aflat, a trebuit să-l împrumute barbieerul pe ale sale, ceea-ce nu bucură o făc, dar' pe plată bună ce nu face omul sîrac.

Destul, că de atunci încoace Biró țină totdeauna o păreche de pantaloni în barbieerie pentru banderiști.

Juvenal.

Lucruri triste.

Dergea, la 26 Iun. 1897.

Nu li-e destul șovinismului, că din anul 1890 purtăm spesele cele grele ale comasă-țiunii, care astăzi deși în defavorul Româniilor se află în stadiul apăsătorului la curie, ca să ne nimiccească de tot, vreau acum să ne iee și edificiul școlii noastre gr.-cat. confesionala din Dergea. Ni-s'a pus termen de 1 Septembrie a. c. să ne separăm școala, căci la cas contrar ne-o vor înuia, și ne vor sili ca fii noștri să-i trimitem în școala statului, casă milenară, așezată în casele unui Jidan. Și aceasta e cu atât mai periculos, că pe 1897/8 sînt numai 10 prunci obligați, deci cine va susține școala?

Senatul școlar a făcut deja pașii necesari, ca școala sa confesională, cea cu păreți de peatră, padimentată și provăzută cu de toate, privită până în 1894/5 de bună, să fie transformată după cerințele legii, dar' trebuind spre acest spese de 3—400 fl. v. a., poporul a și început a murmura și aștîtat de puținii Unguri și Armeni de aici, stă gata a-și jertfi școala numai să nu mai fie îngreunat cu repartitie. Deșerte sînt toate sfaturile, îndemnurile, sfîrșările oficiului protopopesc, și ale parochului local, căci răspunsul e: Nu mai putem; sîntem datori la bănci, la dare și alte! Facă cu noi ce vor face!

Acelaș pericol amenință și școala din Panteica, unde asemenea există școală de stat cu două puteri didactice.

Lângă aceste nenorociri să se adauge: calamitatea venită asupra comunei și a hotărului nostru în ziua de 24/6 a. c., la 3 ore p. m., când o ploșie torențială ne-a nimicit unicul izvor de venit și de susținere al comunei noastre, riturile noastre, ca-și-cari rar

vezi în Ardeal, făcîndu-ne o daună de 20—30.000 fl. v. a. Cucurazele în mare parte sînt încă nespălate de antăia-dată, ierburile nimicite, holdele bătute la pămînt, cu un cuvînt: Sîntem aduși la miseria cea mai mare!

Cu durere am adus acestea la cunoștință publicului românesc, ca să știe toți necasurile noastre! Dar' bun e Dumnezeu, în care sperăm, și nu ne va lăsa a fi ispititi și nimiciți!

Vigilans.

Chestiuni școlare.

Ex a m e n e.

La Sibiu.

Săptămîna trecută s'au ținut la seminarul nostru pedagogic gr.-or. din loc examenele de calificare învățătorescă. S'au prezentat 22 de candidați, între cari 6 corigenți. Au fost promovați 22, ear' 10 au rămas din un studiu; patru au rămas din limba maghiară. Reprezentant al guvernului a fost inspectorul școlar *Pinter Gábor*, care s'a purtat excepțional de strict, ba chiar *șovinistic* în pretențiile sale la studiul limbei maghiare.

La Arad.

La institutul pedagogic-teologic din Arad s'au ținut examenele sub conducerea directorului seminarial Augustin Hamsea, începînd cu 17 Iunie c. și s'au terminat Sămbătă, ear' Duminecă s'a făcut încheierea anului școlastic.

Atît la examenele din despărțămîntul teologic cît și la cele preparandiale a asistat Il. S. Episcopul diecesan Ioan Meșianu, dela început până la fine ear' ca delegat din partea Consistorului a asistat, la examenele din despărțămîntul teologic părintele asesor consistorial *Ignațiu Papp*, la examenele din despărțămîntul preparandial dl asesor consistorial Ioan Lengeru. — Tot în decursul acestor zile s'a ținut și examenul de curs și de calificare în limba maghiară cu preparanții cursului IV. asistînd, pe lângă Il. S. Episcopul diecesan, și inspectorul *Variassy Árpád*. S'au declarat calificați din acest studiu toți elevii acestui curs. — Examenele finale la școala superioară de fete încă s'au ținut deja și au reușit pe deplin. — La școlile române elementare confesionale s'au ținut examenele cu deplin succes. Ele au fost cercetate de 355 elevi și eleve. În serișii au fost de toți 388. După naționalitate: Români 373, Maghiari 4, Sîrbi 11.

Examene de maturitate.

La examenul de maturitate, ce s'a ținut la gimnasiul de stat din loc, au fost promovați următorii Români: Cu foarte bine: Ioan Fruma, cu bine: Iustin Marsen, cu suficient: Nicolau Schiau, Toma Ienciu și Victor Nemeș. Comisar al guvernului a fost G. Heinrich, prof. univ. în Budapesta.

— La gimnasiul român din Brașov examenul de maturitate s'a ținut Joi, Vineri și Sămbătă, săptămîna trecută, asistînd ca delegat din partea Consistorului din Sibiu P. C. S. archimandritul Dr. Ilarion Pușcariu, ear' ca comisar guvernial dl Nicolau Putnoky, director al gimnasiului de stat din Lugoj. S'au supus la examenul verbal 25. Dintre aceștia au eșit cu foarte bine 3, și anume: *Candin David*, Ioan Macaveiu și Ioan Minea; cu bine 10: Victor Bontescu, Cornel Orăciunescu, Constantin Jurcan, Christian Kertsch, George Nemeș, Octavian Opris, Mihail Popoviciu, Victor Pușcar, Dănilă Șerban, Nicolae Tamaș. Cu suficient 9: Octavian Florian, Teodor Miron, Atanasie Oana Moga, Petru Morar, Zenovie Popoviciu, Radu Prișcu, Octavian Sgîlbea, Aurel Socol, Emilian Stoica.

— La gimnasiul român din Năsăud încă s'a ținut deja examenul de maturitate. S'au supus la examen 32, dintre cari au eșit: cu eminență 5 (între cari trei pur eminenți); cu bine 7; cu suficient 13; respîndi din câte un studiu pe trei luni au fost 6, respins pe un an întreg unul. Trei candidați și-au cores clasificatiunea nesuficientă din anul trecut.

Școala română de fete din Beiuș.

A apărut: „I. programa școlii civile gr.-cat. de fete împreună cu internat a diecesei gr.-cat. de Oradea-mare din Beiuș, pe anul școl. 1896/97, redactată de *Vasiliu Ștefanică*, directorul școlii. Cuprinsul în general: 1. Raportul despre școală; 2. Raportul despre internat. Beiuș—Belényes. 1897”.

Aforisme politice

— Una la zi. —

Virtutea cea mai mare a unui principe e cunoașterea alor sei.

Marțial.

Să vinde numai calitatea cea mai bună.

Secretul frumseții istorice Ninon de Lenclos vine la tapet,

pentru-că un mijloc neîntrecut, absolut nestrictăcios, de efect sigur, contra petelor de soare (pistru), alunelelor, aspririi pielii, precum și în contra oricăror neplăceri a teintului este

Pomada Ninon
(cea mai bună pomadă din lume).

Prețul unui borcănaș dimpreună cu instrucția de întrebuințare este 60 cr.

Ori-care damă cu grije întrebuințează pudra. O pudră în adevăr bună trebuie însă să aibă însușirea, ca să producă efect fără să bată la ochi, trebuie să posedă cea mai înaltă perfecțiune în fineț și nu e permis să conțină nici în cea mai mică măsură ingrediente strictețioase. Pudra de bal, salon și de zi, care corespunde și celor mai riguroase pretențiuni, este pudra Ninon, care se lipește de piele, fără să fie văzută și dă îndată teintului albastru, lucire și fineț. Este compusă din substanțe care totuși strictețioase, face pielea elastică și moale, ca metasa, o scutește contra influenței strictețioase a soarelui și prin aceasta teintul se păstrează fin și proaspăt până la adânci bătrânețe. — În alb, roșu și galbeniu, cu 1 fl. cutia.

Aether pentru podagră și reumatism. Unic în felul său! Un leac sigur, bun, și care are efect grabnic, contra podagrei, reumatismului, frânturilor, durerii de nevoj, tremurăturii, paraliziei, căderii mușchilor, ischias, slăbiciunii și amorțelii mâinilor, picioarelor, șelelor, contra durerii de mușchi provenită din curent, căreilor, junghurilor etc. folosește aetherul pentru podagră și reumatism. Are efect bine făcător, sistază durerea, întărește și dă putere, punând capăt suferinței. Un barcan mare 1 fl. un mic 50 cr.

Scrisori nenumerate de mulțumită din cercurile cele mai bune ale societății garantează bunătatea acestui leac.

Recaș, 4 Martie 1896.
Numai Aetherul pentru reumatism al d-voastră 'mi-a făcut sănătoase membrele. Vă sunt pentru totdeauna recunoscător.

Din probatele d-voastră preparate Ninon Vă rog a-mi trimite cu ramburs; 5 pomade, 2 apă de spălat, 2 săpun și 2 pudră.

Dlul Teodor Albert în Timișoara. După ce am aflat, că preparatele Ninon până acum sunt cele mai bune, Vă rog a-mi trimite încă următoarele: 2 borcănașe pomadă Ninon, 1 butelie de apă Ninon, 1 pudră Ninon, 1 săpun Ninon.

Vă rog a-mi trimite imediat 4 borcănașe de pomadă, 1 apă de spălat, 1 pudră roșă, cum le-am procurat totdeauna dela d-voastră fiindcă preparatele de Ninon le adun de cele mai bune.

Spiss Catifa, strada Ullé 19.
Deposit pentru Sibiu: farmacia I. C. Molnar, str. Cisnădiei 59.
Budapesta: farmacia Török; Brașov: farmacia Victor Roth; Bistrița: farmacia orășenească „la Vulturul negru”; Reghinul-săseș: farmacia Wermescher; Făgăraș: farmacia „La Hygea”; Craiova: farmacia Contesveller. Unde nu se află, se se comande direct dela

Teodor Albert, farmacie orășenească,
Timișoara (Ungaria sudică).

[1281]8-15

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitelui și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socec & Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Balade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu
Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năseșului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărălnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Căpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din faștăile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din faștăile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștorilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusci-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pēnăru. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire a copiilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressand.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreună cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viteri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici-Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întemnițate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII”

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vând:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile ce trebuie date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 1 fl. v. a.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiești.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 1 fl. 50 cr.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a

pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de

bucate, delicatose sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum

numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto

(20 cr. recomandată.)

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I.	„Ai plâns și tu vre-odată?” romanță pentru voce și piano 1.—
„Na înțeleg”	„Pictori” 1.—
„Un fir electric”	„L'Affection”, polca franceză pentru piano 1.50
Belortu D. C.	„De Braila la Gènes”, galop pentru piano 1.—
Burlan Ioan D.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano 1.—
„Didi”, polca mazăruca pentru voce și piano 1.—	
Cristide Dimitrie St.	„Isvorul”, romanță pentru voce și piano 1.50
„Liniște”, vals pentru piano 2.—	
Cirillo Alphonse	„Am plâns”, romanță pentru voce și piano 1.50
„Singularitatea”, romanță pentru voce și piano 1.50	
„Claire”, polca pentru piano 1.—	
Decker Carol	„Institutele-Unitate”, vals pentru piano 2.—
Dimitrescu Const.	„Serba Bucureștenilor”, pentru piano 1.—
Fotino Gh.	„Serba Mirilor”, pentru piano 1.—
Ionescu G.	„Iubirea Marș”, pentru piano 1.50
„Surorile Hora”, pentru piano 1.—	
Kneisel Anton	„Elisa”, polca franceză pentru piano 1.—
Lutz Mayer	„Zéphir”, polca mazăruca pentru piano 1.50
Margaritescu Michel	„Souvenir de Zürich”, polca mazăruca 1.—
Mironescu Mathilde	„Pas de quatre original” 1.50
Moinaru Costache	„Gavotte dela Princesse Marie” 2.—
Nițescu P. G.	„Les beaux yeux”, vals pentru piano 1.50
Ochialbi G. N.	„Terăncuța”, cântec popular pentru voce și piano 2.—
„Hora înfrățirii”, pentru piano 1.50	
„Hora Margareta”, pentru piano 1.—	
„Hora țărănească”, pentru piano 1.—	
„Hora ovreicuța”, pentru piano 1.—	
„Hora nebulă”, pentru piano 1.—	
„De te-ar prinde neica în crâng” 1.—	
„Hora Ochialbi”, pentru piano 1.—	
„Hora nopții”, pentru piano 1.—	
„Serba oltenească”, pentru piano 1.—	
„Hai Cristei”, pentru piano 1.—	
„Hora luncii”, pentru piano 1.—	
„Hora Floreasca”, pentru piano 1.—	
„Hora Zuralia”, pentru piano 1.—	
„Ca la ușa cortului”, țigănească pentru piano 1.—	
„Hora Aurora”, pentru piano 1.—	
„Hora ocheșica”, pentru piano 1.—	
„Hora frunza”, pentru piano 1.—	
„Flori în vale”, polca mazăruca pentru piano 1.—	
„Toujours avec argent”, polca franceză pentru piano 1.—	
„La blondine”, polca mazăruca pentru piano 1.—	
„Turda”, marș patriotic 1.—	
„Hora Reginei” 1.—	
„Serba păpușelor” 1.—	
„Marș turcesc” 1.—	
„Pune talpa la pământ”, brău pentru voce și piano 1.—	
„La belle Alexandrine”, mazăruca de salon 1.50	
„Souvenir de Focșani”, polca mazăruca 1.—	
„Pensées de Printemps”, Morceau de salon 1.50	
„Kreutz-Polca”, original 1.25	
„Doina Jiului”, pentru voce și piano 1.50	
„E greu să uiți”, romanță pentru voce și piano 1.50	
„Te iubesc”, romanță pentru voce și piano 1.—	
„Cecilia”, vals pentru piano 2.—	
„Pe aripile amorului”, vals pentru piano 2.—	

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille” 1.50
Capșa M.	„Nunta de argint”, marș 1.—
Cirillo Ant.	„Intermezzo”, pentru piano 1.—
Dimitrescu C.	„Les fleurs de Mai”, valse 2.—
Ivanovici	„Serba oficerilor” 1.—
Kaps C.	„La fille du Marin”, valse 2.—
Lowthian	„Daisy Bell”, valse (All Right) 1.50
Pursch O.	„Venetia”, vals 1.50
	„Nunta de argint”, vals 2.—

„Veselia română”,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	„Vinul de Cotnari”, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran. 1.—
2. Sayers Henry L.	„Tararabun-der-é”, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești 1.—
3. Filoreanu Al.	„Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano 1.—
4. Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg”, romanță 1.—
5. Moniszko	„Cosacul”, cântec polonez, cu cuvinte române 1.—
6. Vargă F.	„Mustăți”, polca cu cuvinte române și franceze 1.50
7. Mureșianu A	„Deșteaptă-te Române”, cântec patriotic 1.—
8. Dorianu I.	„Liliacul alb”, cu cuvinte române și franceze 1.50
9.	„E ahi iubirea”, cantonetă pentru voce și piano 1.50
10. Denza L.	„Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene 1.50
11. Cuna L.	„O dragă Margareta”, cuvinte de I. Dorianu 1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	„Lustige Brüder” (Frații veseli), vals 1.—
Vores D. D.	„In fēn de curēnd cosit”, romanță 1.—
Wagner F.	„Vulturul”, marș (Unter Doppel Adler) 1.—
Wiest Louis	„Privighetoarea de peste Oit”, potpourri național Nr. 1/2 a 2.—
Nr. 12. Zeller	„Nu fi supărat”, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu 1.—
13. Gozlan	„Visul” (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu 1.50
14. Dumitriu	„Cât te-am iubit”, romanță 1.—
15. Dorianu	„All Right”, cuvinte române și franceze 1.—
16. Dumitriu	„Serba lui Zdreleas”, cu cuvinte 1.—
17. Dorianu	„La tine copilă dragă”, romanță 1.—

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Völkertum), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipe, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Tâmpoa”, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport”, (1895) de 157 pag. costă fl. 2.80
- „Al treilea raport”, (1896) de 157 pag. costă fl. 3.80

Cartea de sub nrul 4 este scrisă de un Român inteligent; celelalte se recomandă bărbatilor care vor să înțeleagă, în limba germană.

„Tipografia”, societate pe acțiuni.

responsabil: Iosif Marschall.